

ankede over, at jeg havde gjort det umuligt for dem, der ønskede frivilligt at melde sig til Skat, at kunne komme til at give Skat til Københavns Kommune. Det forekommer mig dog ganske naturligt, at naar Lovgivningsmagten ansætter det Minimum af Indtægt, af hvilket der kan være Tale om at kræve Skat, til 800 Kr., er der ingen Rimelighed i at aabne Muligheden for andre, der ikke have denne Indtægt, til at give Skat. Det ærede Medlem var da ogsaa villig til at se bort fra dette Forhold i Øjeblikket, han forbeholdt sig kun sin Frihed i Fremtiden, og i denne Henseende har jeg ikke noget at bemærke. Vi have alle Frihed til at fremsætte de Anskuelser, vi hylde, og stille de Forslag, vi ønske at fremsætte. Men jeg finder, det er urimeligt at tage Skat af andre end dem, som have den Indtægt, vi alle ere enige om at anse som det Minimum, der er nødvendigt overhovedet for en Person eller Familie at leve af.

Naar det ærede Medlem beklagede sig over, ganske vist i milde Udtryk, at jeg ikke var gaaet ind paa den Skatteskala, som var foreslaaet af Københavns Magistrat og Kommunalbestyrelse, og som gik ud paa for de mindre Skatteyderes Vedkommende at nedsætte deres Skat ud over, hvad de nu svare, vil jeg dertil sige, at det forekommer mig ikke, at nogen har klaget over, at man gav for megen Skat i København, snarere har man anket over, at man gav for lidt, og jeg synes, det er rigtigt at fastslaa det Princip i denne Skattelov saavel som i enhver anden Skattelov, men navnlig i en Skattelov, hvor det gælder kommunale Skatter: at enhver Vælger, der gaar til Valg begejstret for de Fremtidsplaner, der stilles ham i Udsigt, maa føle sit Ansvar og maa vide, at naar han stemmer for de og de Mænd eller Kvinder, som ønske disse Fremskridt, koster det Penge ogsaa for ham. Jeg tror, det er den rette Maade at vække Ansvarsfølelsen paa ogsaa hos alle mindre Skatteydere, at de faa at vide, at en Forhøjelse af Udgifterne kan medføre en Skatteforhøjelse, som rammer dem alle paa lige Maade. Derfor har jeg stillet en Skala, som skal lægges til Grund for Beskatningen i København i Fremtiden, saaledes at naar man forhøjer Skatten, forhøjes Skatten med samme Procent for alle Skatteydere. Det glæder mig, at det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) var enig i den Betragtning, at man ogsaa med Hensyn til Skatteansættelsen skal vække Ansvarsfølelsen

hos enhver, der deltager i Valg i Kraft af, at han svarer Skat. Og med Hensyn til de store Skatteydere forekommer det mig, at den Skala, her foreligger, er rimelig.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) har, som jeg nævnte før, anket over, at man ogsaa skulde svare Skat af sin Formue til Københavns Kommune. Deri er jeg uenig med det ærede Medlem. Og det forekommer mig, at den Skatteskala, her er fastsat, er saa rimelig, at man ikke berøver de større Formuer Evnen til at svare en forøget Formueskat ogsaa til Staten. Thi deri har Tscherning jo Ret, naar han flere Gange i sin Tid har hævdet, at det er ikke rigtigt eller rimeligt at overlade til Kommunerne at beskatte de højere og bedrestillede Skatteydere saaledes, at naar Statskassen en Gang skal have forøgede Indtægter, er der ikke noget at faa fra dem, fordi Kommunen har gjort det saa godt som umuligt for dem at betale højere Skat.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds mente, at det neppe var rigtigt, naar jeg i Lovforslagets § 6 havde fastsat, at den Skatteprocent, der skal komme til Anvendelse ved Erhvervs- og Selskabsbeskatning samt ved Beregningen af de i Loven af 15. Maj 1903 § 14 ommeldte Fradrag i Skatten til Opholdskommunen, fremdeles skal være $2\frac{1}{2}$ pCt. Jeg har holdt mig til det bestaaende, og jeg har holdt mig til, hvad Københavns Magistrat og Kommunalbestyrelse i sit eget Forslag har opstillet. Og naar det ærede Medlem som Medlem af Kommunalbestyrelsen har været med til at foreslaa $2\frac{1}{2}$ pCt., maa han ikke nu bebrejde mig, at jeg er bleven staaende derved. Naar jeg er bleven staaende derved, er det mulig af samme Grund som den, der har været vejledende for Københavns Kommunalbestyrelse, at det er ikke let at beregne, hvilken Virkning det vilde have paa de udenbysboende, hvis man forhøjede Procenten ud over de $2\frac{1}{2}$ pCt. Da man ikke kan se, hvilke Følger det vil have for Københavns Kommune, har jeg ment, at jeg var paa den rette Side, naar jeg holdt mig til det bestaaende, saa meget mere som jeg saa, at det Forslag, som forelaa fra Københavns Kommunalbestyrelse, gik ud paa det samme som mit Forslag.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds mente, at det var rettest at tage Forholdene i Frederiksberg og Gentofte med ind under det her forelig-